

A Földön a szeretet a lételemünk

A Földön a szeretet a lételemünk, ezért ez járult hozzá a legjobban az evolúciós fejlődésünkhöz. Az emberi lényeknek ez egy Isten által adományozott érzés és energia, amely lehetőséget adott, hogy emberi testünkbe leszülethessünk.

Ahogy a fény megtölti a sötétséget értelemmel, úgy tölti be a szeretet a létezést tartalommal. A szeretet nem pusztán érzelem, hanem egyfajta belső tudatállapot, egy energetikai mező, amelyet képesek vagyunk kibocsátani, megtapasztalni, és felerősíteni egymásban. Nem csak az emberi faj fejlődését segítette elő, hanem a társadalmak összetartó erejeként is működik — hidat épít kultúrák, generációk és lelkek között.

A Földön a szeretet az a nyelv, amit minden élőlény ösztönösen megért. Nem kell hozzá szótár, csak nyitott szív. Amikor egy madár a fiókáját óvja, vagy amikor egy ember lehajol egy elesett társához — ez mind a szeretet kifejeződése.

Már csecsemő korunkban, ha szeretet övez, szeretet energiák jönnek hozzánk. Ha szeretettel beszélünk és szeretettel neveljük a gyermekünket, szeretet energiáink lesznek. Ha szeretettel vagyunk a gondoskodás szelleme lesz velünk. Ez egy olyan energia, amely gyerekkorunktól, egész életünkön keresztül végig kísér minket.

Fejlődésünket meghatározza mit tanulunk minden nap a szeretetről. Szokás mondani az élet egy iskola, ahol megtanuljuk kik vagyunk valójában önmagunk számára és mit jelentünk mások számára. A szeretet iskolája, saját tapasztalataink halmazának kiértékelése a szeretet szemszögéből és problémáink áthidalása a szeretet segítségével. Fontos, hogy cselekedeteinket, gondolatainkat, szavainkat a szeretet nevében válasszuk meg, hogy Isten világában élhessünk, aki tiszta szeretetre tanít minket.

Ne szalasszuk el azokat a szívből jövő pillanatokat amikor megoszthatjuk a legszebbet az életünkből a szeretteinkkel. Mivel a szeretet boldogság, ezért ne felejtjük el, hogy szeretettel kell lennünk önmagunk iránt is. Ez legyen a mi egyensúlyunk. Mivel ismert, hogy a boldogság érzése másokra is átragad ez egy jó tétemény mindenkivel szemben.

A szeretet az, amely mindig velünk van a legnagyobb viszontagságok során. A szeretet az, aki önzetlenül, mindig kisegít amikor baj van. A szeretet ott van az őszinte szembenézésben, amikor képesek vagyunk meglátni önmagunkat a másokban. Ott van egy kézfogásban, egy csendes jelenlétben, egy vigasztaló szóban — és ott van abban a csendes elengedésben is, amikor a másik javát helyezzük előtérbe, még ha fáj is. Ez a fajta szeretet nem követel, nem birtokol — inkább felszabadít. Tehát a szeretet hitet és reményt ad, hogy életünkben átvészeljük a legnehezebb pillanatokat.

Ha a szeretet válik mindennapi döntéseink iránytűjévé, akkor olyan világot teremthetünk, ahol a gyógyulás nemcsak testi, hanem lelki szinten is megtörténik. Ahol nemcsak házakat építünk, hanem otthonokat. Ahol nemcsak szabályokat alkotunk, hanem közösségeket formálunk. Ahol a fejlődés nem gyorsabb technológiákat jelent, hanem mélyebb emberi kapcsolódást.

A szeretet bennünk van — nem valami, amit kívülről kell keresni, hanem olyasmi, amit fel kell ismernünk és megélni minden nap. Ahogy egy virág csak akkor nyílik ki, ha megfelelő környezetet kap, úgy az ember is szeretet által bontakozik ki valódi önmagává.

Minden pillanatban hálásak lehetünk, hogy a szeretetünk az, aki jelzi az utat cselekedeteinkben. Ha hiányt érzünk valamiből a szeretet az, amely ad és pótolja az úrt. Ha valaki vagy valami ártott, a szeretet gyógyítja a sebeinket, s a lelkünket. Szeretetből fakad minden igazán jó alkotás. A szíved és lelked kell add ahhoz, hogy valami szépet teremts.